

for, kan komme til at udøve denne Naadesact. Dette vil jeg bede fastholdt ved Bedømmelsen af hele den Naade, hvorpaa jeg har stillet mig til Sagen.

Ordføreren: Jeg kan fatte mig i stor Korthed i Anledning af de Ytringer, der fra flere Sider ere faldne. Jeg maa fremdeles fraraabe at vedtage det af de ærede 15 Medlemmer under Nr. 1 stillede Forslag. Der er jo derfor egentlig ikke anført Andet af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, end at man maa knuse de Paagjældendes Haab ved at lade altfor lang Tid gaae hen, inden de kunne nyde Gresoppreisning. Jeg troer imidlertid, at man ganske affeet fra, om 5 Aar er „for lang“ Tid eller ikke, langt snarere vil vilkere at knuse Forhaabningerne ved at udsætte dem for hyppige Afslag paa deres Ansøgning, hvilket man saare let kommer til, naar man sætter Fristen saa langt ud, at den i Reglen ikke afgiver nogen Garanti for, at Vedkommende er kommen ind paa en bedre Vei. Hvad dernæst angaaer Spørgsmaalet om Beregningen af Fristen, da skal jeg, ligeoverfor de Ytringer, vi hørte af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) om, at det var en Ubilighed, at man først formilde Straffen og dernæst beregne den Tid, der maatte gaae hen, inden Oppreisning blev meddeelt, fra den saaledes forlorte Straffetid, tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at hvad enten Straffen estergives, inden Vedkommende har begyndt at udstaae sin Straf, eller først efter dette Tidspunkt, saa maa det i ethvert Tilfælde antages, at han ved Venaadningen netop faaer det, som han retfærdigen bør have. Det er altsaa ikke nogen sær Gunst, der vises ham, men der hjælpes kun paa, at Loven ikke i hvert enkelt Tilfælde kan træffe det absolut Rigtige. Han faaer netop den Straf, der er for ham den retfærdige, og det er ogsaa naturligt, at den Frist, efter hvilken han kan faae Oppreisning, regnes fra den saaledes forlorte Straffetids Udløb.

Da Sagen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Formanden: Først vi begynde paa Afstemningen, skal jeg meddele Udfaldet af den endelige Optælling af de afgivne Stemmesedler. Der var, som bemærket, afgivet 65 Stemmesedler, hvoraf imidlertid 1 var blank og 1 ugyldig, fordi der paa den fandtes Navnet S. Jørgensen, uden nærmere Betegnelse. Der var saaledes 63 gyldige Stemmesedler, det afgjørende Fleertal altsaa 32 Stemmer, Valgte ere: S. M. Petersen med 60, Klein med 55, Rjær med 54, Thomsen med 54, P. Pedersen med 53, A. Christensen med 45 og Faaborg med 45 Stemmer. Værelsen havde 13 Stemmer.

Vi vende da tilbage til den foreliggende Sag; det er Afstemningen, der nu skal foregaae.

Man gif derpaa til Afstemning, hvorved

- 1) 1ste Deel af Forslag af Winther, P. Nielsen, N. Nielsen, Clausager, Rjær, S. Andersen, Holm, Faaborg, Jacob Jensen, Jens Jensen, Søren Jørgensen, Albertsen, Gad, Raben og Schroll:

§ 3 affattes 1ste Punktum saaledes:

„Gresoppreisning kan ikke erhverves før efter Forløbet af 3 Aar.“

3 2det Punktums 2den Linie forandres „5“ til: „3“.

forkastedes med 48. Stemmer imod 29.

- 2) 2den Deel af samme Forslag:

„regnet fra den i Dommen fastsatte Straffetids Udløb“.

forkastedes med 55 Stemmer.

- 3) Forslag af de Samme til samme Paragraph:

3 2det Punktums næstsidste Linie udgaaes Ordet: „nøje“.

forkastedes med 54 Stemmer.